

Turinys

Credo

<i>Kun. Artūras KAZLAUSKAS</i> Kai Dievas yra Tėvas	2
<i>Kun. Danielius DIKEVIČIUS</i> Jėzaus nepagarba tėvams?!	4
<i>Kun. dr. Algirdas JUREVIČIUS</i> Apie Bažnyčios „vyriškumą“	5
Klausimai ganytojams	6

Kronika

<i>Rūta TUMĖNAITĖ, Juozas LATVIS</i> Bažnyčios pulsas	7
<i>Ses. Benedikta ROLLIN RA</i> Kai sielą paliečia Dievas	9
Jurgis Matulaitis: būti dėl kitų	10
<i>Dr. Andrius NAVICKAS</i> Įsisenėjusios švietimo sistemos bėdos	12

Didelės ir mažos kryžkelės

<i>Antanas SAULAITIS SJ</i> Vyrai – silpnesnioji giminė?	13
<i>Psichologė Zita VASILIAUSKAITĖ</i> Tėtis irgi... laukiasi	15
<i>Jūratė KUODYTĖ</i> Mylėti žmogų, nepritari nuodėmei	17
Viešpats nuvelka ir purviniausius drabužius...	21
<i>Tomas VILUCKAS</i> Kitokios sveikatos bieškant	22

Susitikimai

<i>Giedrė JANKEVIČIŪTĖ</i> Pokalbiai su Kaziu Lozoraičiu (VI)	24
--	----

Atokvėpio valandai

<i>Giovannino GUARESCHI</i> Tapytojas	27
--	----

Gero kino kampelis

<i>Ramūnas AUŠROTAS</i> Tėvas ir vaikas kine ir gyvenime	29
---	----

Meno pasaulyje

<i>Arūnė JANKAUSKAITĖ</i> Mįslingas ir didis Dmitrijus Šostakovičius	31
--	----

Sveikata

Nejau klimaksas?	34
------------------	----

Gyvenimas kaip senas vynas

<i>Vanda IBIANSKA</i> Ak, vyrai (pro redakcijos langą)	35
---	----

Šypsenos be raukšlių	36
----------------------	----

*Sveiki, mielieji mūsų Skaitytojai,
o labiausiai ši kartą būkite pasveikinti Jūs,
tėvai bei vyrai!*

Pirmiausia Jus norisi sveikinti ne dėl dabar taip uoliai paisomų bei visai propaguojamų „lygių galimybių“ (praeitą mėnesį pasveikinus motinas, o numerio temą paskyrus moterims). Taip, dėl Tėvo dienos, vis labiau pastebimos ir švenčiamos mūsų šeimose bei Tėvynėje, maloniai verčiančios nuolat mąstyti apie tėvystę šiandienėje visuomenėje. Tėčiais (vis dar, ačiū Dievui!) tegali būti vyrai, todėl šįsyk nutarėme šiek tiek padiskutuoti apie juos bei vyriškumą. Ir žurnalo viršeliui ieškojome vyriško Kristaus atvaizdo (mozaika iš Romos Šventųjų Kosmo ir Damijono bažnyčios apsidės, VI a. pr.).

O kad Jūsų nuolankus tarnas per daug Jums neįkyrėtų, šį kartą *Laišką skaitytojams* parašyti paprašėme „Artumos“ ištikimos skaitytojos ir bičiulės ponios Marijos.

Taigi, tuomkart mielai nutylu ir atsisveikinu,

Darius Chmieliauskas

Kas, jei ne moterys, turėtų kalbėti apie vyrus, tėvus. Vis prisime nu vieno anekdoto nuotrupas, kai vyras sakosi šeimoje su moterimi darbais pasidalijęs. Juk vyrams rūpi globalūs klausimai: ozono skylės didėjimas, JAV prezidento rinkimai, visuotinis atšilimas ir t. t., o moterims – kasdieniai darbeliai, t. y. vaikų auginimas, auklėjimas, namų priežiūra, šeimynykščių maitinimas ir kita. Ši, nors ir anekdoto, ištraukėlė, mano manymu, atspindi tam tikrą tiesą. Apie kokį vyrą bepaskaityčiau Šventajame Rašte – Tobiją, Ozėją, Saliamoną ar paklydėlį sūnų sutinkantį tėvą, – jų poelgiai, išmintis ir supratimas neįtikėtinais peržengė genčių ar valstybių ribas ir laiką. Šie skaitiniai ir šiandien žmoniją pakylėja prie Dievo. O Dievas – mūsų Tėvas.

Sunku pervertinti tėvų reikšmę vaikams. Nuolat girdime apie tėvo įtaką sūnui, bet tėvas toks pat svarbus dukters gyvenime. Nuo tėvų pagarbos ir besąlygiškos meilės mums, savo dukroms, priklauso mūsų ateitis. Tūlas sakys, kad daug kas ją lemia. Taip, bet savo kailiu patyriau, kaip esmingai ir stipriai mano gyvenimą paveikė tėvas. Nuo tėvo įdiegtos pasaulėjautos, jo teikiamo saugumo jausmo priklauso sėkmingas mylimo vyro pasirinkimas bei džiaugsmingas ir gaivinantis bendravimas su juo, gebėjimas mylėti savo vaikus, mokėjimas išlaikyti pusiausvyrą tarp šeimos ir darbo. Tėvai išleidžia mus į gyvenimą. Mama sako: „Dar pabūk. Mums taip gera būti kartu“; tėvas išlydi į kelionę tardamas: „Eik. Aš pasitikiu tavimi. Tau pasiseks.“ Šie žodžiai – mūsų laimės laidas. Tėvo meilė suteikia sparnus ir leidžia pasitikėti savimi ir kitais. Tėvo meilė garantuoja tikėjimą, kad esame mylimos, mumis nebus pasinaudota, ir lygiai taip pat laiduoja mūsų gebėjimą beatodairiškai ir besąlygiškai mylėti pačioms. Tėvo meilė kuria ir mūsų ryšį su Dievu. Pasitikėjimas tėvu leidžia jausti visada mylinčio ir atleidžiančio Dievo buvimą, patirti jo meilę.

Pati stebiuosi... Kokia atsakomybė! O gal nuliūdinau tas, kurios nepatyrė tėvo rūpesčio ir dėmesio? Laimei, Dievas – taip pat mūsų Tėvas. Jis viską pakelia ir viskuo tiki, visada pasitiki mumis, kantriai laukia mūsų atsigręžimo, be perstojo, besąlygiškai ir be išskaičiavimų myli mus. Ir tai, ačiū Dievui, niekada nesibaigia...

Marija NAVICKA